

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného Ing. Igorem Pantůčkem, daňovým poradcem, se sídlem Řípská 11d, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2015, č. j. 42989/15/5300-22442-711359,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **3 000 Kč** za podanou žalobu, který bude vrácen z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám zástupce žalobce, Ing. Igora Pantůčka, daňového poradce.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty ze dne 20. 5. 2014, č. j. 1115496/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2010), č. j. 1115518/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2010), č. j. 1115538/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2010), č. j. 1115563/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2011), č. j. 1115580/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2011), č. j. 1115595/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2011) a č. j. 1115620/14/2913-05701-710041 (za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2011).

Krajský soud na základě podrobné kontroly předloženého správního spisu zjistil, že žaloba byla podána opožděně.

Ve vztahu k takto učiněnému závěru krajský soud předně uvádí, že v daném případě bylo žalobou napadené rozhodnutí doručováno zplnomocněnému zástupci žalobce, Ing. Igoru

Pantůčkovi, daňovému poradci, prostřednictvím datové schránky, kdy uvedený postup vyplývá zejména z ustanovení § 41 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), dle kterého *má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování*; ve spojení s § 42 téhož zákona, dle kterého *se osobě, která má zpřístupněnu datovou schránku doručuje elektronicky podle jiného právního předpisu, přičemž v poznámce pod čarou je odkazováno na zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“).*

Podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb. platí, že umožňuje-li to povaha dokumentu, orgán veřejné moci jej doručuje jinému orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje na místě. *Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě. Doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení se nepoužijí.* Citovaný zákon tak zakotvuje pro orgány veřejné moci povinnost obligatorního doručování prostřednictvím datových schránek, je-li takový postup možný.

Podle § 17 odst. 3 citovaného zákona je dokument, který byl prostřednictvím datové schránky odeslán a dodán do datové schránky adresáta, *doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.* Pokud se tato osoba do datové schránky nepřihlásí ve lhůtě 10 dnů ode dne dodání dokumentu do této schránky, považuje se tato písemnost za doručenou uplynutím posledního dne desetidenní lhůty, s výjimkou, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení (srovnej § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb.).

Dodáním do datové schránky se přitom z faktického hlediska rozumí okamžik, od kterého je datová zpráva dostupná v datové schránce příjemce zprávy, kde si ji její adresát může v úložní době (resp. lhůtě) vyzvednout. V daném případě přitom byla předmětem doručování daňová písemnost (žalobou napadené rozhodnutí o odvolání), a jak již bylo uvedeno výše, doručování v rámci správy daní upravuje daňový řád, který v případě doručování zástupci dle § 41 tohoto zákona nevylučuje náhradní doručení. Žalobou napadené rozhodnutí tedy bylo doručeno za použití tzv. právní fikce ve smyslu § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., kdy takové doručení má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou (srovnej § 17 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb.).

Konkrétně krajský soud z obsahu předloženého správního spisu a v něm připojené doručenký ověřil, že žalobou napadené rozhodnutí o odvolání (č. j. 42989/15/5300-22442-711359) bylo zplnomocněnému zástupce žalobce, daňovému poradci Ing. Igoru Pantůčkovi, dodáno do datové schránky dne 14. 12. 2015 v 16:44:38 hod. Jelikož se jmenovaný daňový poradce (resp. osoba s oprávněním přístupu) do datové schránky ve lhůtě 10 dnů od dodání písemnosti nepřihlásil/a, došlo k doručení za použití tzv. fikce, a to konkrétně dne 24. 12. 2015 v 16:44:38 hod.

Jak přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 5 Afs 76/2012 - 28, dostupném na www.nssoud.cz: „*Na počítání lhůty podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, se nevztahuje pravidlo pro počítání času uvedené v § 33 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty, a to i v případě, že konec lhůty připadne na sobotu, neděli a svátek.*“

V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud sice bral v potaz dosavadní judikaturu, která vycházela při posouzení okamžiku doručení fikcí (v případech nového i starého správního řádu) z interpretace zákona pro účastníka příznivější, totiž, že i přes nedůsledné rozlišování doby a lhůty účinky doručení nastanou vždy až následující den, případně-li konec lhůty (resp. úložní doby označené za lhůtu) na sobotu, neděli nebo svátek (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 9 As 55/2009 - 45, nebo rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 1 As 78/2009 - 76, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Dále však pokračoval, že tyto závěry platí pouze v případě doručování poštou, nikoli již při doručování do datové schránky, které vykazuje zásadní odlišnost oproti doručování poštou, a to zejména v možnosti neomezeného přístupu k datové schránce. Jak Nejvyšší správní soud uvedl, z uvedené zásadní odlišnosti vychází např. i závěr poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009, č. 84/2009, v němž se mj. konstatuje: „*Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu se zabýval otázkou týkající se počítání lhůty při doručování podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Ve smyslu § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů nepřihlásí-li se do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů používá v uvedeném ustanovení pojmu lhůta, stejně jako zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v § 24 odst. 1. Vychází tedy otázka, zda se při počítání této lhůty uplatní pravidla pro počítání času uvedená v § 40 odst. 1 správního řádu, zejména v odst. 1 písm. c) – případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den. Ve vztahu k § 24 odst. 1 správního řádu se touto otázkou zabýval poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu, který dospěl k závěru (jedná se o závěr č. 1/2005), že lze s ohledem na dosavadní praxi a judikaturu doporučit počítání této lhůty podle pravidla obsaženého v § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu. Poradní sbor však v odůvodnění závěru připouští i možnost odlišného výkladu. Vyzvednutí uložené písemnosti (přihlášení do datové schránky) není úkonem vázaným na lhůtu ve smyslu uvozovací věty k § 40 odst. 1 správního řádu, tento úkon může být učiněn i po uplynutí lhůty 10 dnů. Výklad příznivější pro adresáty veřejné správy byl poradním sborem doporučen s ohledem na judikaturu, která zohledňovala možnosti faktického převzetí písemnosti. Tento aspekt však v případě doručování prostřednictvím datové schránky odpadá, neboť přihlásit se do datové schránky je možné kdykoli. Na základě této skutečnosti a rovněž z důvodu, že přihlášení do datové schránky není úkonem vázaným na lhůtu ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu, lze učinit závěr, že pro počítání lhůty 10 dnů podle § 17 odst. 4 zákona*

č. 300/2008 Sb. se pravidlo vyplývající z § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu neuplatní a fikce doručení nastoupí desátý den ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky adresáta bez ohledu na to, zda poslední den této lhůty připadl na pracovní den, sobotu, neděli nebo svátek. V opačné situaci, tedy při provádění úkonů vůči orgánu veřejné moci, je úkon učiněn již okamžikem dodání do datové schránky (a to i v případě, že se jedná o sobotu, neděli či svátek).“

Nejvyšší správní soud tedy v uvedeném rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 5 Afs 76/2012 - 28, dostupném na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že na počítání lhůty podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. se nevztahuje pravidlo pro počítání času uvedené v § 33 odst. 4 daňového řádu, dle kterého *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu kratší než jeden den.*

Nepřihlásí-li se tedy do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty, a to i v případě, že její konec připadne na sobotu, neděli nebo svátek.

V posuzovaném případě žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu v pátek dne 26. 2. 2016, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby však marně uplynula již ve středu dne 24. 2. 2016, neboť počátek běhu dvouměsíční lhůty se v posuzovaném případě odvíjel od doručení napadeného rozhodnutí, k němuž došlo již dne 24. 12. 2015 (bez ohledu na skutečnost, že se jednalo o svátek – viz odůvodnění shora). Žaloba tak byla podána opožděně.

Jelikož zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze ve smyslu § 72 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), krajský soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).

Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Ve výroku III. tohoto usnesení krajský soud rozhodl, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. V daném případě došlo k odmítnutí podaného návrhu na zahájení řízení před prvním jednáním, a tedy podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek. Žalobce zaplatil za podanou žalobu soudní poplatek ve výši 3 000 Kč podle položky 18, bodu 2. písm. a) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Vzhledem k tomu, že žaloba byla soudem odmítnuta, rozhodl soud tak, že se žalobci vrací zaplacený soudní

poplatek ve výši 3 000 Kč, a to k rukám zplnomocněného zástupce žalobce, Ing. Igora Pantůčka, daňového poradce.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. listopadu 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu